

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Ozias, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

verum cum conjuratorum magnus esset numerus, atque potentia, nihilominus eum ibi occiderunt, reportantisque super equos sepeliunt eum eum Patribus suis in civitate David; merito tamen creditur, eum ad se reversum Idolorum cultum abjecisse; praesertim, quia in Regno filii ejus Ozias non legitur, quod sui Patris Idola sustulerit.

Ozias, Rex Juda.

Ab An. 3174.

Ozias domi
forisque mul-
ta praeclearè
agit.

4. Reg. 14.
v. 21. & 22.
& à v. 25.
4. Reg. 15.
v. 1. 2. 3. 4.
2. Par. 26.
à v. 1. ad 11.

SEPulto Amasia ab universo populo filius ejus Ozias annos natus sexdecim constitutus est Rex. Profuit juveni, secum habuisse Zachariam Prophetam. Cum enim sanctis ejusdem doctrinis imbutus requireret Dominum, direxit eum in omnibus, ita ut domi, forisque praecleara ageret. Domi quidem Ierosolymam firmavit turribus, & muris, & si forsitan id Pater ejus neglexit, primo omnium reparavit illam murorum partem, quam Ioaz Rex Israël destruxerat. In turribus quoque diversi generis machinas collocavit, quibus sagittae & saxa grandia in oppugnantes ejici possent. Ubi verò vigesimum aetatis annum, quo Hebraei militiae idonei censebantur, agere coepit, coegit exercitum trecentorum millium, quibus distribuit clypeos, & hastas, & galeas, loricas, arcusque, & fundas ad jaciendos lapides. Toti verò exercitui praefecit Duces bis mille & sexcentos omnes viros fortes. Cum his contra Idumaeos egressus recuperavit ab eis urbem Elath, & ditioni Iudae restituit. Sequentibus annis crebras obtinuit victorias contra Arabes, & Ammonitas, quos denique debellatos tributum sibi pendere coegit. Philistaeis eripuit tres celebres urbes Geth, Iambiam, & Azotum, quas deinde muris exutas in pagi formam redegit; contra in terris Philistaeorum alia oppida munivit ad eos intra fines suos coercendos. A gravioribus belli, Regnique negotiis liber levabat animum faciliore, ac amoeniore ruris cura; extruxit enim turrets etiam in solitudine praeter casas, & tuguria ad tutelam videlicet ovium & pastorum. Effodit quoque cisternas plurimas, eò quod haberet multa pecora. *Agricolas quoque habuit, & vineas, & vitatores in montibus, erat quippe homo, ut ait Scriptura, agricultura deditus.* Ieroboam Rex Israël interea, postquam quadraginta & unum annos regnans restituisset terminos

Isra-

Israël, mortuus est. 4. Reg. 14. à v. 25. Et quidem successit Zacharias filius, sed primum post undecim annos, quibus interregnum fuit ob civiles de Regni successione contentiones.

A tempore Samuelis Prophetarum facta atque oracula solebant inferi communi historiae temporum, nunc verò regnante in Iuda Ozia ipsi coeperunt scribere suas Prophetias, & originali in tabulario Domus Domini pro posteritate depositò, in libris publicas reddere. Porro ejusmodi Prophetæ universim fuere sedecim; è quibus duodecim minores dicuntur, quòd eorum Prophetiæ nonnisi uno libro contineantur. Quatuor majores, qui singuli suos scripserunt libros integros. Minores sunt Osea, Joël, Amos, Abdia, Ionas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias. Majores Isaias, Jeremias, Ezechiel, Daniel. Qui regnante Ozia coeperunt prophetare, fuerunt Jonas, Osea, Joël, Abdia, Isaias.

Jonas quidem, qui jam olim Jeroboamo felicia contra Syros bella prædixerat, hoc tempore ad Ninivitas Prophetæ à DEO destinatus fuit. Circa annum ter millesimum centesimum vigesimum, cum Arbaces Medorum Rex tertium jam annum Assyriorum Metropolim Niniven obsidisset, Sardanapalus ultimus Assyriorum Rex spe omni salutis & servandæ urbis abjecta, ne in hostium veniret manus, gazam opesque regias, Eunuchos, gregem mulierum, seque ipsum in accensam in palatio pyram conjecit, flammisque absumpsit, totamque adeò urbem tum incendio, tum ruinâ deformatam cum toto Assyriæ & Babylonæ Regno hosti reliquit: quo casu concidit quidem Regnum Assyriorum, quod à Belo mille & trecentos annos steterat, & ad Medos Arbacemque rerum summa pervenit; tamen aliquanto post intervallo iterum surrexit; nam exolescentibus paulatim Medis & propter ignaviam, ac molliem eorum inclinante fortuna defecerunt primò quidem Assyrii Duce ac Principe Assyrio Phul, qui adeò primus novi imperii Assyriorum Rex fuit: deinde etiam Babylonii, qui proprium quoque Regem Belochum habere coeperunt. Restaurata tum ante, tum regnante Phul urbe in pristinam libertatem restituti Ninivitæ in pristina quoque vitia ruere coeperunt, obliti jam calamitatis, quam sub effaminato Rege Sardanapalo civitas passa erat, adeò ut DEus eam omnino excindere statueret. Verum, qui non Hebræorum tantum, sed

Sacra Veterum Temp. Histor.

Z

etiam

Prophetæ incipiunt scribere suas Prophetias.

Jonas hortatur Ninivitas ad penitentiam.

Jonas c. 1. 2. 3. 4.

etiam gentium DEUS semper fuit, noluit planè eos deserere, sed prius opportuno tempore ipsis aliqua salutis præsidia largiri. Igitur ex Israël Jonam Prophetam illuc destinat ad prædicandam civibus pœnitentiam. At iste hanc missionem sibi difficilem, ac uti putabat, periculofam subterfugit, atque è Patria per mare in Tharsis fugere constituit. Discessit igitur in Joppen mediterranei maris portum, ubi conscensa navi vela fecit in Græciam. In medio navis cursu excitatur divinitus tempestas. Gubernator suspicatus ventos & fluctus ob alicujus in navi culpam desævire, hortatur ad preces reliquos, deinde etiam Jonam in inferiore navi dormientem. Cùm nihilominus tempestas nihil remitteret, reum sorte deprehendere conatur, ceciditque fors super Jonam. Eum itaque tulerunt nautæ, ac minimè invitum miserunt in mare; quod mox quievit. Illi navigantes, laudantesque Hebræorum DEum credebant dudum periisse Jonam. At Dominus, cùm injiceretur, præparavit piscem grandem, qui ore & stomacho receptum trium dierum, atque noctium remens itinere ad Joppen reportavit, atque in aridam evomuit. Inde post acceptum iteratò mandatum jam DEO obsequentior in Niniven contendit. Erat Ninive civitas magna itinere dierum trium. Jonas igitur ingressus tertiam urbis partem concionabundus obambulavit, crebrò in vicis & plateis subsistens, clamansque; *Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertetur.* Fuitque admirabilis Verbi DEI efficacitas; nam *crediderunt viri Ninivite in DEum, & prædicaverunt jejunium, & vestiti sunt saccis à majore usque ad minorem.* Ipse Rex Phul *surrexit de solio suo, & indutus est sacco, & sedit in cinere,* indixitque pœnitentiam edicto regio. Et DEUS pro sua misericordia tunc quidem pepercit civitati Jonam, qui extra urbem sub tugurio everfionem urbis exspectaverat, frustra propterea cum DEO ex postulante.

Oseas prophetarum per
14. capita.

Oseas decem Tribubus vaticinatus est captivitatem, Deique jussu in uxorem accepit fœminam antea meretricem ad significandam spiritualem populi Isaaëlitici fornicationem per Idolatriam à DEO. Filiam ex ea natam vocavit *absque misericordia; Filium non populus meus.* Sub quo ænigmate intelligerent decem Tribus se penitus à DEO abjectum iri, nec ampli-

us fore populum ejus, nec misericordiam post obstinatam tot annorum pervicaciam aliquando consecuturas.

Joël Tribubus Juda & Benjamin captivitatem Babylonicam prædixit, easque ad poenitentiam hortatus est: Prædixit quoque adventum Messiae, & Spiritus Sancti per eum mittendi, & ultimi judicii diem, locumque congregatis omnibus gentibus in valle Josaphat futurum.

Joël per 3.
capita.

Amos ex pastore Propheta contra Damascum Philistæos, Tyrios, Idumæos, Ammonitas, Moabitas prophetavit, eisque ob sua scelera, & præcipuè ob mala, quæ fecere populo DEI, gravissimas minas, ac supplicia intentavit, ab Assyriis nimirum postea infligenda; Prophetavit etiam contra peccata Judæ, & maxime Israëlitarum, quibus etiam denunciavit vicinam captivitatem Assyriacam.

Amos per 9.
capita.

Abdias prophetavit contra Idumæos, quibus non solum prædixit exitium, sed etiam illius causam, quia videlicet tempore captivitatis Babylonicæ futuri essent socii Chaldæorum contra filios Israël.

Abdias per
unum caput.

Isaias è stirpe regia Judæorum imprimis graviter castigat peccata tum præterita, tum futura Principum & populi Judaici. Deinde per sexaginta sex capita prophetavit de futuris rebus, de adventu Christi, de nativitate ejus ex Virgine, de vita, prædicatione, regno, de miraculis, de passione, de sepultura, ac aliis mysteriis, ut Evangelista potius, quam Propheta fuisse videatur. Scripsit etiam de vocatione Gentium, & de gloria Ecclesiæ.

Isaias per 66.
capita.

In Israël vicit denique Zacharias Jeroboami filius, thronumque undecim annis vacuum conscendit. Sed quòd adversa pars necdum quiesceret, conjuratione facta post sex menses à Sello Regni Candidato interfectus est. Atque ita etiam familia Jehu sceptrum amisit, quod in præmium deletæ domus Achab ultra centum annos tenuerat. Sellum nec tam diu regnavit; nam post unum mensem Manhaen regii exercitus Ductor ei vitam & sceptrum eripuit, ita ut uno anno tres Reges in Israël regnarent, magno collabentis Reipublicæ argumento. Manhaen, ut usurpatum propria autoritate Imperium contra discordem tanto jam tempore, sibi que infensum ob crudelitatem in quosdam cives populum stabiliret, ad externa confugit auxilia, & Regem Assyriorum Phul recentibus victoriis celebrem ac formidandum.

Assyrii primò
veniunt in
terram Israel.
4. Reg. 15.
2 v. 8.

Zacharias,
Rex Israel.
Sellum, Rex
Israel.
Manhaen,
Rex Israel.

midandum evocavit in Israël, ut esset ei in auxilium, & firmaret Regnum ejus; qui quidem non diu moratus est in terra Israël, sed acceptis in tributum mille argenti talentis, quæ potentes ac divites Israelitæ contribuerunt, in Niniven reversus est.

In Judæa Rex Ozias cum ferè totos quinquaginta annos clarus victoriis, feliciter regnasset, omnem gloriam sacrilego ausu corrumpit. *Num. 3. v. 10.* Filio ipsius Joathan natus erat filius Achaz. Ozias nepote auctus, dum post quadragesimum diem puer in Templo offerretur, ipse Tempulum ingressus præ gaudio voluit in solenni Sacrificio adolere incensum super altare thymiamatis. Resisterunt Azarias summus Pontifex, & octoginta alii Sacerdotes præsentis. Ozias verò tenens in manu thuribulum, ut adoleret incensum, *minabatur Sacerdotibus.* At confestim adfuit supplicium, nam statim orta est *lepra in fronte ejus*, quam sentiens illicò è Domo Domini egressus, atque ab hominibus deinceps separatus *habitavit plenus leprâ usque ad mortem*, Regnum administrante filio Joathan.

In Israël Manhaen, postquam decem Regni annos ambulavit per vias Jeroboam, mortuus est, regnavitque Phazeia filius pro eo. Sed nec iste recessit à peccatis Jeroboam. Cumque bienniò regnasset super Israël in Samaria, Phazece Dux militum cum conjuratis eum in turre domus regis, in quam confugerat, occidit, regnavitque deinceps pro eo viginti annis decimus octavus Rex Israël. Non diu post etiam Ozias Rex Juda, cum quinquaginta duos annos regnasset, mortuus & sepultus est in civitate David, in agro quidem Regalium sepulchrorum, *sed non in sepulturis Regum, eò quòd esset leprosus. Fecit quòd placitum erat coram Domino, exceptò scilicet Templi ingressu sacrilego.*

Cum primo sequentis Regis Joathan anno prophanarum rerum certior historia initium duxit; quo scilicet in Græcia certamina seu celebres ludi Olympici restituti sunt. Quæ enim prophani Scriptores de priorum temporum rebus narrant, multarum fabularum admittione, temporumque confusione conscripta esse deprehenduntur. Ab isto verò anno deinceps rerum gestarum tempora accuratè numerantur per ludos Olympicos, seu Olympiades, quæ singulis quinque annis redibant; quæ quidem tempora ac res gestas designandi ratione non solum Græci olim

Ozias leprâ
percutitur.
4. Reg. 15.
v. 5.
2. Par. 26.
à v. 16.

Ozias mori-
tur.
4. Reg. 15.
à v. 22.
2. Par. 26,
à v. 21.
Phazeia Rex
Israël.
Phazece Rex
Israël.

Initium
Olympia-
dum.

olim usi sunt, sed nunc etiam alii Scriptores, sacri quoque, utuntur. Iste igitur primus est annus primo Olympiadis.

Joathan, Rex Juda.

Viginti quinque annorum erat Joathan, cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Jerusalem *fecitque, quod erat placitum coram Domino: verumtamen excelsa non abstulit.* Quæ Scripturæ reprehensio fuit ipsi cum laudatissimis Regibus communis, quorum nullus à tempore Salomonis ausus est excelsa destruere ac prohibere, ne populus in locis hujusmodi amœnioribus immolaret, & DEO adoleret incensum. Primis statim Regni annis instauravit, & splendidiorem reddidit Templi portam præcipuam orientalem. Magnam deinde muri partem in urbe construxit cum opportunis propugnaculis, & urbis ornamentis. *Urbes quoque edificavit in montibus Juda, & in saltibus castella & turres.*

At in Israël coepit Dominus tandem seriò ulcisci tam diurnam Regum & populi impietatem. Mortuus erat Phul Rex Assyriorum, cui Manhaën tributum annum pendere consueverat. Istud exspectavit etiam filius, qui Patri successerat, Thelgath Phalassar. Quod quia negabat novus Rex Israël Phazee, venit Assyrius cum exercitu per viam, quam ante non multos annos Israëlita ipsi suo Patri monstrarant, & occupata magna Regni parte non tantum trans, sed & cis Jordanem ex Tribu Ruben, Gad, Manasse, & Nephtali transtulit secum in Assyriam plurimas familias, nunquam amplius ad sua redituras.

Quo tempore Michæas prædixit secururam non diu post reliquarum quoque Tribuum captivitatem. Nec mitiora vaticinatus est contra Judam, dum ait: *Jerusalem quasi acervus lapidum erit.* Nam Joathan quidem erat pius Princeps, non autem populus, qui corruptis erat moribus, atque Idolis clam hinc inde serviebat. Promittit tamen latum per Cyrum è Babylonia reditum, & lætiorum adventum Christi, & nativitatem in Bethlehem, Gentiumque conversionem ad Ecclesiam DEI.

Joathan anno Regni sui circiter nono feliciter pugnavit contra Ammonitas, imposito in singulos annos tributo centum argen-

AbAn. 3228.

Joathan pius Princeps instaurat Templi & urbis ædificia.

4. Reg. 15.

à v. 33.

2. Par. 27.

Assyrii secundo veniunt in terram Israël.

4. Reg. 15.

à v. 29.

Michæas propheta per 7. capita.

Joathan feliciter pugnat